

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **V. P.**, narozený X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2022, č. j. MPSV-2022/139234-911,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „žalovaný“) ze dne 11. 8. 2022, č. j. MPSV-2022/139234-911 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce jako opožděné. Prvostupňovým rozhodnutím Úřadu práce České republiky – krajská pobočka pro hl. m. Prahu ze dne 30. 5. 2022, č. j. 33158/2022/AAF, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) rozhodnuto o nepřiznání

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

dávky pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení, na základě žádosti ze dne 30. 4. 2022, a to podle § 33 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pomoci v hmotné nouzi“).

II. Žalobní body

2. Žalobce namítal, že podal odvolání včas. Prvostupňové rozhodnutí mu bylo doručeno dne 6. 6. 2022. Žalobce podal odvolání mailem dne 20. 6. 2022 ve 21:12, toto podání pak doplnil ve lhůtě pěti dnů, dne 27. 6. 2022 na podatelně úřadu. Z uvedených důvodů žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí. Žalobce soudu předložil odvolání zaslané mailem prvostupňovému správnímu orgánu dne 20. 6. 2022 ve 21:48 hod.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že eviduje toliko odvolání označené podacím razítkem úřadu práce dne 27. 6. 2022, s poznámkou osobně. Jiné odvolání se ve spise nenacházelo.

IV. Obsah správního spisu

4. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným vyplynuly následující pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
5. Dne 30. 4. 2022 žalobce podal žádost o dávku pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení.
6. Prvostupňovým rozhodnutím Úřad práce České republiky – krajská pobočka pro hl. m. Prahu ze dne 30. 5. 2022, č. j. 33158/2022/AAF, rozhodl o nepřiznání dávky pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení, podle § 33 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi, neboť nárok na příspěvek na živobytí za měsíc duben 2022 nevznikl z důvodu vysokých příjmů. Žalobce toto rozhodnutí osobně převzal dne 6. 6. 2022.
7. Žalobce podal dne 27. 6. 2022 osobně u prvostupňového správního orgánu odvolání.
8. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl napadeným rozhodnutím pro opožděnost, neboť poslední den lhůty pro odvolání byl den 21. 6. 2022.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

9. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Pro rozhodnutí bylo podstatné posouzení včasnosti odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí.
11. Podle § 83 odst. 1 věty první správního řádu *odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

12. Podle § 92 odst. 1 správního řádu *opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.*
13. Podle § 37 odst. 4 správního řádu *podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.*
14. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2016, č. j. 2 As 255/2015-36: *„Rozhodnutí správního orgánu vydané v režimu ustanovení § 92 odstavce 1 správního řádu je rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s., které není vyloučeno ze soudního přezkumu. Rozhodnutím ve smyslu citovaného ustanovení je úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti určitého subjektu. Procesně legitimován k žalobě je ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu (rozhodnutím). Žalobce, který v žalobě tvrdí, že byl zkrácen na svých právech rozhodnutím žalovaného, jenž podle jeho přesvědčení neprávem zamítl odvolání jako nepřipustné proti prvostupňovému rozhodnutí správního orgánu, je tudíž nepochybně legitimován k podání žaloby, v níž se takovému závěru brání. Takové rozhodnutí, vydané podle ustanovení § 92 správního řádu, je rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 odstavce 1 s. ř. s., neboť na správní řízení je nutno nahlížet jako na uzavřený celek, v daném případě zakončený rozhodnutím o zamítnutí odvolání (po předchozím posouzení, zda neodůvodňuje obnovu řízení anebo změnu, nebo zrušení rozhodnutí v mimoodvolacím řízení). Pro posouzení věci je totiž určující, zda takové rozhodnutí je způsobilé zasáhnout do právní sféry fyzické nebo právnické osoby, přičemž k takovému zásahu může nepochybně dojít i rozhodnutím procesní povahy, nicméně spojeným s hmotněprávními aspekty (srovnej též rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 59/2004-66, dostupný na www.nssoud.cz). Pokud žalovaný zamítl odvolání proti meritornímu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně pro nepřipustnost, má takové rozhodnutí pro žalobce i hmotněprávní dosah, neboť je mu jím znemožněno otevřít otázku zákonnosti meritorního rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Pokud žalobce v žalobě žádá soud, aby otázku přípustnosti odvolání věcně posoudil, pak mu takové právo nelze odeprít; žalobní legitimace je zde založena pouhým tvrzením o zkrácení na právech. Soud pak přezkoumává pouze otázku, zda byly splněny podmínky pro zamítnutí opravného prostředku pro nepřipustnost.“*
15. Soud při jednání provedl důkaz mailem odeslaným z adresy X na adresu posta.abf@uradprace.cz dne 20. 6. 2022 ve 21:12 hod. Ve správním spise se nachází pouze podání obsahově shodného znění, podepsané žalobcem, osobně doručené prvostupňovému orgánu dne 27. 6. 2022, nikoli mail odeslaný dne 20. 6. 2022. Soud dále k návrhu žalovaného doplnil dokazování vytištěnými webovými stránkami s informacemi o podmínkách přijetí elektronických podání na pracovištích Úřadu práce ČR. Z těchto stránek plyne, že elektronická podání v případě Úřadu práce pro hlavní město Prahu se mají posílat na adresu podatelna.aa@uradprace.cz.

16. Žalovaný při jednání uvedl, že prvostupňovému orgánu se nepodařilo žalobcem tvrzený mail ze dne 20. 6. 2022 dohledat, zřejmě nedošlo k doručení tohoto emailového podání prvostupňovému orgánu. Žalobce na jednání nebyl přítomen, nenavrhl žádné důkazy v tom směru, že skutečně jeho mailové podání bylo správnímu orgánu doručeno. Při jednání mohlo být objasněno, zda došlo k potížím při odesílání či doručení tohoto mailu (pak lze předpokládat, že by žalobci přišlo oznámení o nemožnosti odeslat/doručit jeho podání), v opačném případě by doručení elektronického podání mělo být zřejmé z údajů o došlých elektronických podání na adresu správního orgánu.
17. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2016, č. j. 9 As 43/2015-31: „Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, zejména k elektronickým podatelnám soudních orgánů, kterou lze využít i ve vztahu ke správním orgánům, plyne, že pokud není doručováno prostřednictvím držitele poštovní licence, případně jiného orgánu, který má povinnost písemnosti doručit, považuje se za rozhodný okamžik doručení okamžik, kdy se podání dostane do sféry soudu, případně jiného orgánu veřejné moci (viz již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 7 Afs 113/2014, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 Afs 28/2010-79, publ. pod č. 2131/2010 Sb. NSS, nebo například usnesení Ústavního soudu ze dne 22. 1. 2009, sp. zn. III. ÚS 2361/08). V případě podání účastníka řízení e-mailem je tak rozhodný okamžik dojití podání správnímu orgánu či soudu. Pokud by účastník doložil odeslání písemnosti printscreenem e-mailového klienta či obdobnou formou záznamu o odeslání e-mailu, prokázal by pouze odeslání podání, nikoliv zda (a kdy) podání došlo soudu či správnímu orgánu, a to i pokud by v daném případě nebyl důvod pochybovat o pravosti důkazu odeslání e-mailu. Činí-li tedy účastník úkon vůči správnímu orgánu prostřednictvím e-mailu, tedy nezaručeným prostředkem komunikace, je na něm, aby zjistil, zda podání skutečně došlo (podrobně viz již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 8 As 6/2015). Bylo povinností stěžovatele, nikoli správního orgánu I. stupně, prokázat, že podání bylo řádně doručeno.“
18. Obdobně Nejvyšší správní soud uvedl v rozsudku ze dne 29. 11. 2017, č. j. 1 As 214/2017-32: „Nutno doplnit, že je odpovědností účastníka řízení, jaký zvolí v řízení procesní postup, včetně volby komunikačních prostředků a akceptace rozdílů, které z povahy jednotlivých komunikačních prostředků plynou (podpůrně srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2008, č. j. 8 Afs 55/2008-70, ze dne 4. 9. 2015, č. j. 8 As 6/2015-37, ze dne 15. 9. 2015, č. j. 8 As 57/2015-46). Účastník řízení má na výběr, zda využije některou z klasických metod doručování, kterými jsou poštovní podání a podání prostřednictvím datové schránky, či zda zvolí některý z neformálních způsobů komunikace jako je právě email. Zákon takovou alternativu umožňuje, nicméně účastník řízení musí mít na paměti, že s takovými metodami mohou být spojena určitá rizika. V případě, že doručení jeho podání se stane sporným, nebude požívat výhod, které poskytují klasické metody doručování. Z procesních předpisů plyne, že činí-li účastník podání prostřednictvím poštovních služeb, tzv. doporučeně, musí v případě sporu prokázat pouze podání k přepravě. V případě e-mailu je třeba zpravidla prokázat předání, tj. doručení, do elektronické podatelny správního orgánu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2015, č. j. 7 Azs 113/2015-32, ze dne 16. 7. 2015, č. j. 9 As 261/2014 - 44, či rozhodnutí Ústavního soudu ve věci sp. zn. III. ÚS 2361/08 a sp. zn. I. ÚS 250/05). Činí-li účastník úkon vůči správnímu orgánu elektronicky, je na něm, aby doložil, že podání správnímu orgánu skutečně došlo (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2015, č. j. 8 As 6/2015-47, a ze dne 7. 1. 2016, č. j. 9 As 43/2015-31). (...) Za okamžik doručení podání správnímu orgánu považováno již dodání zprávy do schránky bez ohledu na to, kdy bude pověřenou osobou správního orgánu otevřeno (srov. usnesení Nejvyššího

správního soudu ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 AfS 28/2010-79, 2131/2010 Sb. NSS). Stěžovateli však nelze přisvědčit, že by se obdobná pravidla měla aplikovat i na doručování emailové komunikace. Systém datových schránek se od emailové komunikace liší zejména tím, že za jeho fungování zodpovídá Ministerstvo vnitra a je jeho povinností zabezpečit řádný chod tohoto systému. Emailová komunikace naproti tomu funguje na státu zcela nezávisle a není možné garantovat její spolehlivost. Doručování emailem proto nemá stejné privilegované postavení jako doručování poštou či datovou schránkou.“

19. Soud tak shledal, že žalobce v první řadě neprokázal doručení mailu prvostupňovému správnímu orgánu, z provedeného dokazování dále vyplývá, že mail nebyl zaslán na adresu určenou pro příjem elektronických podání u prvostupňového orgánu. Pokud tedy žalovaný shledal, že odvolání žalobce doručené osobně dne 27. 6. 2022 bylo opožděné, šlo o správný závěr, když ani provedeným dokazováním nebylo postaveno na jisto doručení elektronického podání žalobce bez uznávaného podpisu prvostupňovému správnímu orgánu poslední den lhůty. Z těchto důvodů neshledal soud žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 15. června 2023

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

